

Růže v lékárně

Inu asi nebudu sám, kdo ještě teď na jaře řeší stavební úpravy dle vyhlášky ze dne 8. srpna 2011, kterou se mění vyhláška č. 221/2010 Sb., o požadavcích na věcné a technické vybavení zdravotnických zařízení a o změně vyhlášky Ministerstva zdravotnictví č. 51/1995 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška Ministerstva zdravotnictví České republiky č. 49/1993 Sb., o technických a věcných požadavcích na vybavení zdravotnických zařízení, a mění vyhláška Ministerstva zdravotnictví České republiky č. 434/1992 Sb., o zdravotnické záchranné službě (vyhláška o požadavcích na věcné a technické vybavení zdravotnických zařízení).

U nás je to o to pestřejší, že lékárna se nachází v objektu přes sto let starém a k tomu památkově chráněném, a tudíž veškeré úpravy jsou nákladnější, složitější, nájezdová rampa pro vozíčkáře musí být dle památkářů v secesním slohu – pozn. A byly v období secese výtahy? Rampy? Na všechno potřebujete různá potvrzení, certifikáty, musíte vše soutěžit, a co hlavně – komunikovat s lidmi, kteří znají pouze procesní mapy, procesní řízení etc. Komunikace probíhá elektronicky, nejlépe v excelových tabulkách, pomocí e-mailů, SMS, MMS, k práci používáme android, Apple, atd. Mám sám tuto techniku mám moc rád, ale:

Knihy. Co jsou to knihy? Pro mne jsou to myšlenky na papíru. Pro jiného potištěné, pomalované, politografované či jinak upravené listy, pečlivě svázané knihařem, či vázacím strojem. Knihy mají kouzlo okamžiku, nevěda co je v nich, čekáme a čteme dál a dál. Stejně jako skladatel má notu, takt a v hlavě celou symfonii... Skladatel skládá, malíř maluje, zahradník zahradníčí. Účetní účtuje, dirigent diriguje, lékař léčí... a čaroděj čaruje. Sen se zdá, květina kvete, vůně voní... Mimochodem všimli jste si, že už kvetou růže?

Byl jsem na přednášce jednoho renesančního člověka (naštěstí jich pár znám). Vyslechl jsem mnoho slov o lidské duši, o tom jak složitá je. Jak rozporuplná. Zároveň je stejná jako slova, dojemná a bezbranná. Připomíná mi vůni růží. Po narození nepopsaný list, román několika-svazkový při loučení.

Jak láskyplná a moudrá. Čarovná a pravdivá. Slova láskyplná použila Tatjana, co Oněgina milovala. Čarokrásná Šahrazád mnoho moudrých slov během tisíce a jedné noci vyslovila.

A Marco Polo, ten teprve Milión čarovných a pravdivých slov použil a v mnoha řečech.

A všichni ti vyčarovali sen, vyčarovali krásu. Uměli ale mluvit, tak jako psali psaní...

To bylo celé jejich čarování... Psát! Psát krásně! Citlivě a vnímavě.

Uchopit neuchopitelné, jen tak lehounce spoutat, nechat okusit zajetí a zas nechat volně letět do nekonečného prostoru. Mluvit umím, ale písmem se více odvážím nechat nahlédnout do své duše a vykouzlit tak krásné sny. Přivoňte k růži! Jen přivoňte!

Být velkorysý i pokorný a i zaujetí může být zároveň zjetím – zjetím vášně a touhy. Touhy něco dokázat, touhy písmem vyličít, co cítím, co cítím vůči květinám, přátelům, dobrým lidem.

Je to věčný sen – přání rozdávat lásku, radost ze života, umění vidět krásně i bez růžových brýlí. Moje milé kolegyně a milí kolegové, zkuste teď zvednout hlavu od svých PC, tabletů, mobilů, internetu a kouknout se na svět okolo sebe. A opět přivoňte k růži.

Růžová. Je barvou lásky. Barvou léta také ranní. Barvou růží. Barvou něhy. Růžová, růžová, růžová... Růží hýčkal malý princ, růžová je někdy i pomněnka. Růžová. Růžová růže růžově voní. Pohoda teď prostupuje námi a rozlévá se vůkol nás. Všude je přeci i krásně, všude jsou přeci i dobří lidé. Myslete na to. Je krásné snít a krásnější je vnímat.

I jiné věci, než svůj virtuálně dokonalý svět zabudovaný v excelové tabulce.

Žít realitou. Vnímat to, co je vůkol. Uvidět růžovou krásu růží přes svůj zprocesovaný den.

Všude vůkol kvetou růže a opojně, snově růžově voní.

Vyměním svůj technicko-logický svět raději za růžový... alespoň na chvíli.

Sen, který je skutečný.

Být umělcem přímo renesančním... sochat, jazykovat i psát...

PS. Stavební úpravy za provozu jsou také skutečné, ale již brzo bude vše tak, jak má být!

Mgr. Jan Pomykacz

Psychiatrická léčebna Bohnice – Ústavní lékárna

pomykacz@plbohnice.cz